

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)
19 päivänä kesäkuuta 1997

Asia T-73/96

Miguel Forcat Icardo
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Määrääminen uuteen tehtävään – Yksikön etu – Harkintavallan
väärinkäyttö

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 485

Aihe: Kanne, jossa kantaja vaatii pääosasto IX:n (henkilöstö ja hallinto)
pääjohtajan 11.8.1995 päivätyn muistion, jolla kantaja on määrätty
uuteen tehtävään 1.10.1995 alkaen, kumoamista ja aineettoman
vahingon korvaamista.

Lopputulos: Hylkääminen.

Tuomion lyhennelmä

Kantajalle, joka tuolloin oli kehitysyhteistyöstä vastaavan pääosasto VIII:n erään yksikön päällikkö, annettiin tiedoksi 3.2.1995 päivätty muistio, jossa häntä kohtaan esitettiin pääosasto VIII:n erään toisen yksikön päällikön tekemiä huomautuksia, joita hän piti loukkaavina ja herjaavina.

Tämän jälkeen erityisesti kantajan ja pääosasto VIII:n pääjohtajan välillä käytiin kirjeenvaihtoa ja pidettiin kokouksia. Pääjohtaja katsoi, että kantajaa kohtaan esitetyt huomautukset eivät olleet perusteltuja, ja hän päätti lopettaa asian käsittelyn.

Kantajalle ilmoitettiin 11.8.1995 henkilöstöä ja hallintoa käsittelevän pääosaston pääjohtajan De Kosterin muistiolla, että komissio on pääosasto VIII:n uudelleenjärjestelyn yhteydessä 1.8.1995 päättänyt määrätä kantajan pääosasto VIII:n osaston B yksikön 5 (yksikkö VIII.B.5) päälliköksi 1.10.1995 alkaen. Kantajan 26.10.1995 tekemään valitukseen ei vastattu.

Kantajan asiamies osoitti 14.3.1996 De Kosterille kirjeen, jossa hän asiakkaansa nimissä vaati komissiota avustamaan kantajaa Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (henkilöstösäännöt) 24 artiklan mukaisesti.

Kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen

Vaikka tällainen päätös, josta asiassa on kyse, ei vaikuta kantajan aineellisiin intresseihin tai virka-asemaan, se voi kyseisen toimen luonteeseen ja olosuhteiden vuoksi vahingoittaa kantajan aineettomia intressejä ja tulevaisuudennäkymiä. Näin ollen ei ensi arviolta voida katsoa, että päätös ei voi olla hänelle vastainen (16 kohta).

Viittaukset: asia 60/80, Kindermann v. komissio, 21.5.1981 (Kok. 1981, s. 1329, 8 kohta).

Henkilöstösääntöjen 24 artiklan toisen kohdan mukaista vahingonkorvausta koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

Virkamiehen henkilöstösääntöjen 24 artiklan toisessa kohdassa säädetyn yhteisvastuullisen ja toissijaisen velvoitteen nojalla vireille paneman vahingonkorvauskanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää, ettei enää ole käytettävissä sellaisia kansallisia oikeussuojakeinoja, joilla voidaan tehokkaasti taata kyseisten yksityisten oikeussubjektien suoja ja jotka voivat johtaa väitetyyn vahingon korvaamiseen. Virkamiehen, jonka on väitetty kärsineen vahinkoa, on lisäksi esitettävä ainakin aiheutusteita, joiden perusteella voi syntyä vakavia epäilyjä siitä, onko kansallisilla oikeussuojakeinoilla taattu suoja tehokas (20 kohta).

Viittaukset: asia T-294/94, Dimitriadis v. tilintarkastustuomioistuin, 28.2.1996 (Kok. H. 1996, s. II-151, 68 kohta).

Tässä asiassa kantaja ei ole väittänyt panneensa vireille kansallista menettelyä eikä saattanut sovellettavan kansallisen oikeuden takaaman suojan tehokkuutta kyseenalaiseksi (21 kohta).

Henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan rikkominen

Toimielimillä on laaja harkintavalta, kun ne järjestävät toimintaansa niille uskottujen tehtävien mukaisesti ja kun ne nämä tehtävät huomioon ottaen määräävät niiden käytettävissä olevaa henkilöstöä virkoihin, edellyttäen, että tämä määräminen tapahtuu yksikön edun mukaisesti ja virkojen vastaavuutta noudattaen (26 kohta).

Viittaukset: asia T-80/92, Turner v. komssio, 16.12.1993 (Kok. H. 1993, s. II-1465, 53 kohta).

Sen perusteella, että kantajaa kohtaan esitetyt syytteet edelsivät tehtäviin määräämistä koskevaa päätöstä, tai sen perusteella, että kantajan ja pääosasto VIII:n pääjohtajan 3.7.1995 käymässä neuvottelussa oli ollut kyse sekä uusiin tehtäviin määräämisestä että kantajaa kohtaan esitetyistä syytöksistä, ei voida katsoa näytetyksi, että syytökset olivat uusiin tehtäviin määräämisen syy tai että päätöksellä rangaistiin kantajaa peiteltysti (28 ja 29 kohta).

Erityisesti henkilöstösääntöjen 7 artiklasta ilmenevä, palkkaluokan ja tehtävän vastaavuutta koskeva sääntö sitä paitsi merkitsee, että jos virkamiehen tehtäviä muutetaan, ei ole vertailtava hänen nykyisiä ja aiempia tehtäviään vaan nykyisiä tehtäviä ja palkkaluokkaansa hierarkiassa. Kantajan väitteet, jotka perustuvat hänen nykyisten ja aiempien tehtäviensä vertailuun, ovat näin ollen vailla merkitystä (30 ja 31 kohta).

Viittaukset: yhdistetyt asiat 33/79 ja 75/79, Kuhner v. komissio, 28.5.1980 (Kok. 1980, s. 1677, 20 kohta).

Mikään ei estä toimielintä päättämästä, että yksiköiden päälliköiden virat jaetaan palkkaluokkiin A 3, A 4 tai A 5 kullekin yksikölle uskottujen tehtävien tärkeyden mukaan.

Viittaukset: asia T-10/94, Kratz v. komissio, 17.5.1995 (Kok. H. 1995, s. II-1455, 53 kohta).

Mistään säännöksestä ei ilmene, että jos viran taso on kerran määrätty, nimittävä viranomainen ei voisi myöhemmin muuttaa määritettyä viran tasoa. Se, että virkaa, johon kantaja on määrätty, hoiti aikaisemmin virkamies, jonka palkkaluokka oli alempi kuin hänen, ei sellaisenaan todista, että kantajan palkkaluokka ja tehtävä eivät vastaa toisiaan (34 kohta).

Kantaja, jolla on todistustaakka, ei näin ollen ole näyttänyt toteen, että hänen virkansa ei vastaa hänen palkkaluokkaansa, siitä huolimatta että yksikön VIII.B.5 toimialaa oli supistettu, mikä tosin oli tapahtunut paljon aikaisemmin kuin kantaja oli määrätty tähän yksikköön, eikä etenäkään sitä, että tähän virkaan määräämistä voitaisiin pitää peiteltyinä rangaistuksena (35 kohta).

Harkintavallan väärinkäyttö

Koska päätöstä ei ole katsottu yksikön edun vastaiseksi, kyseessä ei voi olla harkintavallan väärinkäyttö (36 kohta).

Viittaukset: yhdistetyt asiat T-59/91 ja T-79/91, Eppe v. komissio, 10.7.1992 (Kok. H. 1992, s. II-2061, 57 kohta).

Ratkaisu:

Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se koskee Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 24 artiklan toisen kohdan mukaista vahingonkorvausta.

Muilta osin kanne hylätään.